

مجموعه مقاله‌ها
نسخه ماندگار

پارسیان دژ

تاریخ، فرهنگ و میراث ایران

حکومت هخامنشیان

ادب باستانی ایرانیان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۲ اسفند ۱۳۹۳ ۲۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

ایرانیان در زمان هخامنشیان

ادب باستانی ایرانیان

هرودوت مورخ یونانی که در قرن پنجم پیش از میلاد می زیسته و با چند تن از پادشاهان هخامنشی معاصر بوده است می نویسد که ایرانیان به فرزندان خود از پنج سالگی تا بیست سالگی تنها سه چیز می آموختند: سواری و تیر اندازی و راستگویی.

همین مورخ می گوید ایرانیان دروغگویی را بدترین عیب ها می دانند و حتی از قرض خواستن خوداری می کنند، زیرا مقروض ممکن است مجبور به دروغ گفتن شود.

باز به گفته همین مورخ ایرانیان از آب دهان افکندن و قضای حاجت در معابر و در حضور دیگران خودداری می کردند و حتی در آب روان دست و رو نمی شستند و آب را به کثافت نمی آلودند.

ایرانیان از قدیم جوانان را از کودکی به ورزش و دویدن و تحمل سرما و گرما و به کار بردن اسلحه ی گونان و سواری و اربابه رانی عادت می دادند و بزرگترین صفات ایشان رشادت و مردانگی و شجاعت بود.

گزنفون می نویسد که ایرانیان اطفال را در دادگاه حاضر می کردند تا دادرسی را به چشم ببینند و به اصول عدالت و دادگستری آشنا شوند، همچنین خاصیت گیاه ها را به جوانان می آموختند تا از آنچه مفید است استفاده کنند و از آنچه زیان آور است بپرهیزند.

از دیگر صفات پسندیده ی ایرانیان نیز این بود که همسایگان خود محترم می داشتند. به کسسانی که در راه حفظ مملکت خدماتی کرده بودند پاداش بزرگ می دادند. از گرفتن رشوه و دزدی و تصرف مال غیر خودداری می کردند. از شکم پرستی و پرخوارگی پرهیز داشتند. هنگام راه رفتن چیزی نمی خوردند. شکار را از جهت اینکه ورزش بود دوست می داشتند.

وقتی شرایط حالمان را با قرن ها پیش مقایسه می کنیم، می بینیم که ما پس از قرن ها، قرن ها از گذشته مان هم عقب افتاده ایم. ما به سرعت در حال عقب گردیم.

منبع: تاریخ هرودوت

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «ادب باستانی ایرانیان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۳.

خواندن مقاله و پیوست های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsiandej.ir/articles/1609/pdf/ادب-باستانی-ایرانیان.pdf>

آخرین ویرایش مقاله: ۱۲ مرداد ۱۴۰۵